

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta pedagogická
Katedra historie

Posudek oponenta diplomové práce

Práci hodnotila: Mgr. Lenka Špačková

Práci předložila: Bc. Kateřina Sýkorová

Název práce: *Plzeňská papírna rodiny Piette (77 stran + 20 stran příloh)*

V rozsáhlejší úvodu (s. 6–12) autorka odůvodňuje volbu tématu, pokouší se o rozbor použité literatury a pramenů a naznačuje hlavní cíl. Následuje první kapitola (s. 13–24), v níž je pojednáno o historii výroby papíru ve světě i v našich zemích. S ohledem na téma práce je tato část lehce zdlouhavá, navíc obsahuje nepřesnosti (např. rok vynálezu knihtisku na s. 17). Ve druhé kapitole (s. 25–31) se dostáváme k počátkům plzeňské papírenské tradice. Autorka zde popisuje nejstarší papírnu, dále se věnuje první a druhé strojní papírně. Na třetí strojní papírnu je zaměřena samostatná pasáž (s. 32–36). Dozvídáme se o jejím založení, krátké existenci, úpadku i o vyhlášení konkurzu.

Čtvrtá část nese název *Plzeňská papírna v rukou rodiny Piette 1878–1911* (s. 37–50) a konečně se v ní přibližujeme k těžišti celé práce. Nejprve jsou zmiňována významná jména rodu (Jean Louis, Louis, Prosper) a jejich přínos pro výrobu papíru. Pokračuje příchodem Prospera Pietta do Čech a jeho zdejší působení. Dále jsou uváděni jeho synové Prosper, Julius a Ludvík, kteří se zasloužili o koupi papírny v Plzni roku 1878. Zajímavá je pasáž věnovaná spolupráci Piettovy rodiny s vynálezcem Františkem Křížíkem, který zajišťoval osvětlení továrny, což vedlo ke zdokonalení známé obloukové lampy. Tato poutavá část by zajisté mohla být podrobnější. Následně jsou zmíněny podnikatelské aktivity majitelů a fungování papírny v letech 1885–1911, kdy docházelo k rozvoji a prodeji výrobků do celé Evropy, ale i do Číny, Indie, Japonska atd. Uvedená kapitola je jedinou částí, jež pojednává přímo o Piettově plzeňské papírně, což je vzhledem k rozsahu práce poněkud málo. Tento fakt snižuje celkové hodnocení, které je jinak převážně pozitivní.

Další kapitola (s. 51–57) pak popisuje vývoj továrny v letech 1911–1946. V roce 1911 byl vyjednáán přechod ke koncernu Neusiedler A.G., rok 1946 přinesl znárodnění. Jsou zde mj. zachyceny i těžké časy v době druhé světové války. V závěru (s. 58–61) je historie podniku dovedena až do roku 2001, kdy byla jeho činnost ukončena.

Seznam použitých zdrojů (s. 62–70) je dostatečný. Oceňuji, že se autorka nespokojila pouze s literaturou, ale čerpala i z některých archivních pramenů. Poznámkový aparát je v pořádku, vedle citací v něm najdeme i řadu vysvětlujících poznámek (někdy až příliš rozsáhlých). Práce obsahuje anglické a německé resumé (s. 71–72). Součástí je také poměrně bohatá obrazová a textová příloha. Pokud autorka zařadila obrázky zachycující vnější podobu papírny, mohla použít rovněž její zpodobnění od malíře Augustina Němejce, který ji opakovaně maloval (jeden z obrazů je k vidění např. v publikaci Jan SKOLKA, *Augustin Němejc. Malíř Plzně a Plzeňska*, Plzeň 2000, s. 32).

Text je dobře čtivý a srozumitelný, k čemuž přispívá mj. i minimum pravopisných nedostatků. Také stylistická úroveň je vyrovnaná. Je zřejmé, že autorka přistoupila ke zpracování své závěrečné práce po všech stránkách zodpovědně.

Předkládanou diplomovou práci Kateřiny Sýkorové považuji za zdařilou a **doporučuji ji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.**

Nepomuk 24. 5. 2013

Mgr. Lenka Špačková